

— naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja

— Obrazloženje uvrštavanja tužitelja na popise priložene pobijanim pravnim aktima ne ispunjava zahtjeve iz članka 296. stavka 2. UFEU-a. Nejasno je i nije detaljno. Uporaba takvih razloga kao što su „*pristup obitelji Lukašenko*” i „*dobiv [anje] unosn[ih] ugovor[a] za svoja poduzeća*”, kao i obrazloženje u skladu s kojim je Viktor Lukašenko podupirao tužitelja, previše je općenito i neodređeno. Tvrdnja da je društvo Bremino-Group OOO, u kojemu tužitelj zaista ima udjele, primilo nedopuštenu državnu potporu za razvoj posebne gospodarske zone Bremino-Orša, odnosno „*niz financijskih i poreznih olakšica*”, previše je neprecizna da bi se razumjelo po čemu se postupanje u odnosu na ovu gospodarsku zonu razlikuje od postupanja u odnosu na ostale slobodne gospodarske zone koje postoje u Bjelorusiji.

2. Drugi tužbeni razlog: očite pogreške koje se tiču prava i očite pogreške u ocjeni

— Tuženik je očito pošao od netočne činjenične osnove. Tužitelj nikad nije bio pomoćnik Viktara Lukašenka. Tužitelj i društva pod njegovom kontrolom nisu dobivala potporu Viktara Lukašenka. Društvo Bremino-Group OOO nikad nije dobilo bilo kakvu posebnu olakšicu na temelju navodnih veza njegovih članova s obitelji bjeloruskog predsjednika. Tužitelj također nije vlasnik društva Sohra-Grupp OOO, nego samo manjinski dioničar. Usto, društvu Sohra-Grupp OOO nisu dodijeljena posebna distribucijska prava sa zemljama Zaljeva i afričkim zemljama.

3. Treći tužbeni razlog: povreda tužiteljevih prava obrane i njegova prava na djelotvornu sudsku zaštitu

— Tuženik nije obavijestio tužitelja o namjeravanom uvrštavanju te mu nije omogućio da prije objave odluke o uvođenju mjera ograničavanja protiv njega priloži dokaze u svrhu pobijanja optužbi.

4. Četvrti tužbeni razlog: neproporcionalnost mjera ograničavanja

— Pobijani pravni akti čine neopravdano i neproporcionalno zadiranje u tužiteljeva temeljna prava, osobito u njegovo pravo na vlasništvo, pravo obavljanja gospodarske djelatnosti i pravo na poštovanje njegova ugleda na temelju članaka 16. i 17. Povelje.

Tužba podnesena 6. rujna 2021. – Bremino-Grupp/Vijeće

(Predmet T-564/21)

(2021/C 490/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bremino-Grupp OOO (Minsk, Bjelarus) (zastupnik: A. Shmagin, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Provedbenu odluku Vijeća (ZVSP) 2021/1002 od 21. lipnja 2021. o provedbi Odluke 2012/642/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Bjelarus (SL 2021., L 219I, str. 70.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2021/997 od 21. lipnja 2021. o provedbi članka 8.a stavka 1. Uredbe (EZ) br. 765/2006 o mjerama ograničavanja protiv Bjelarus (SL 2021., L 219I, str. 3.), u dijelu u kojem se one odnose na tužitelja;

— naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja

- Obrazloženje uvrštavanja tužitelja na popise koji su priloženi pobijanim aktima nije u skladu sa zahtjevima iz članka 296. stavka 2. UFEU-a. Ono je nejasno i nije dovoljno precizno. Kao prvo, iz tog obrazloženja ne proizlazi jasno koju je državnu potporu tužitelj dobio za razvoj posebne gospodarske zone Bremino-Orsha. Nejasno je i obrazloženje davanja „brojnih financijskih i poreznih olakšica i drugih pogodnosti” u korist tužitelja jer nije moguće odrediti pogodnosti na koje se odnosi. Tvrdnja da su dioničari društva Bremino-Grupp OOO „vlasnici Bremino-Orsha” je već pogrešna jer je pravno nemoguće biti vlasnikom gospodarske zone. Osim toga, tvrdnja da su sva tri tužiteljeva dioničara pripadala „užem krugu poslovnih ljudi povezanih s Lukašenkom” previše je općenita i ne može biti dovoljno obrazloženje za uvođenje sankcija.

2. Drugi tužbeni razlog: očite pogreške u ocjeni

- Tuženik se očito temeljio na pogrešnoj činjeničnoj osnovi te je zbog toga provedena ocjena pogrešna. Činjenica da je gospodarska zona „Bremino-Orsha” osnovana predsjedničkim dekretom nije pogodovanje tužitelja jer je taj postupak predviđen bjeloruskim zakonodavstvom za uspostavu gospodarskih zona. Porezne olakšice u okviru posebne gospodarske zone dostupne su svakom ulagaču. Nejasno je kako tuženik definira poseban uži krug poslovnih ljudi povezanih s Lukašenkom i na temelju čega u njega uključuje tužiteljeve dioničare. Osim toga, iz ovog obrazloženja nije jasno zašto se odnosi na tužitelja jer nije ostvario nikakve prednosti iz toga. Tužitelj također nije primio nikakvu potporu od predsjednikova sina, Viktara Lukašenka.

3. Treći tužbeni razlog: povreda prava obrane tužitelja i njegova prava na učinkovitu pravnu zaštitu

- Tuženik nije obavijestio tužitelja o njegovom planiranom uvrštavanju na predmetne popise i nije mu dao mogućnost da se brani prije objave odluke o uvođenju mjera ograničavanja protiv njega i da po potrebi može pružiti dokaze za pobijanje optužbi.

4. Četvrti tužbeni razlog: neproporcionalnost restriktivnih mjera

- Pobijane radnje predstavljaju neopravdano i nerazmjerno zadiranje u tužiteljeva temeljna prava, osobito njegovo pravo vlasništva, pravo na obavljanje gospodarske djelatnosti i pravo na poštovanje njegova ugleda zajamčena člancima 16. i 17. Povelje.

Tužba podnesena 7. rujna 2021. – Steinbach International/Komisija

(Predmet T-566/21)

(2021/C 490/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Steinbach International GmbH (Schwertberg, Austrija) (zastupnik: J. Gesinn, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva da se stavi izvan snage Provedbena uredba Komisije (EU) 2021/957 od 31. svibnja 2021. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu (SL 2021., L 211, str. 48.).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: razvrstavanjem Mesh Lougea u tarifni broj 6306 90 00 Priloga I., dijela 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), tuženik je promijenio sadržaj tog tarifnog broja.